

55
114
Io: Matthiae Feonero

Christianus Crusius

S. D. P.

En me tandem, Vir amplissime, ὡ φίλτατος εὐνοίας
Σειπτα, reducem inde, unde negant redire multos.
Deo sit gratia et amicis illustribus, qui certatim
sua opera, ut mihi in carissimam patriam reditu
conficerent, elaborarunt. Excell: Bunavius et Ill:
Functius me pecunia iuuerunt; Excell: dux de
Arnim suam auctoritatem mihi commodand
commeatum expedivit et commendatione
equegia me nostris proceribus ornandum tra
didit, a quibus benignissime exceptus sum. Qu
vis autem Excell: Bunavius me honestissimis
ditionibus ad se invitaret, ostensa spe profe
nis Feonensis, puto tamen me haesurum in pa

1845
sinu; quatenus emolumenta ampliora, quam alibi
obtinere facile possem, mihi offeruntur. Aduenien-
ti statim optio professionis Lipsiae obtinendae
et muneris electorale Misniae Afraneum regen-
di dabatur. Hoc vero, quia et retributibus et ipsa
dignatione professionibus philosophicis praestare
creditur, potius ducens spero intra paucos dies
mihi collatum iri. Forte et professoris honorarii
dignitas adicietur, ut honori meo consulatur.
Haec TV legens, gaudebissane et bene patriae
mihiq[ue] ominabere: gaudeo equidem et ipse, quod
tum pote, et hoc solum mihi molestum est, quod
ex itinere ad vos diuertere, TE amplecti, vestraque
bona aestimare haud contigerit. Iubebar enim
maturare, et vel sic diutius ipsa expectatione
luctandum cum difficultatibus viae, molestiis
et discriminibus hoc anni tempore plenae, fuit.
Quod ergo solum licet, hisce TE litteris compello
et istam liberius in tuum sinum amicas confa-
bulationes effundendi suauitatem repeto. De-
est quidem otium, ut in litteras nostras paulum
excurram; sed bene, si permittes, hanc cessatio-

nem brevi pensabo. Ecquid novi de Menckenio, capitali isto et acutae naris? Spiratne adhuc, aestuat et fluctus in simpulo ciet? An beatus sibi met sua poemata recitat et purulentas praefationes? Laudo equidem, si, quod aliis taedio est, suave putat et suis delectatur, quem aliena inquietant. Sed mea ut mihi redderet, valde optarem, nihil posthac curaturus, albus an ater sit natus.

Scrisseram haec iam primis post meum reditum diebus. Sed quum expectarem decretum de statione, chensi, et litteras tam diu retinere vellem, donec certa nunciare possem; ecce alia intercedunt. Num TE percussi hoc nuncio? At noli metuere amici causa. Bergerus Vitebergae obiit; ei multorum suffragiis successor destinor; quidquid autem sit, professio ordinaria mihi promittitur. Prenso apud multos graciosus, et spero deum petitioni adfore. Jam mandatum ultro ad senatum ecclesiasticum e sanctiore consilio regis missum est, ut candidatus commender. Rei bonum exitum propediem exspecto. Nisi incommodum erit inquirere analysin meam censurae Lipsiensis, quam superiore anno misi, oro TE ut eam mihi hac transmittas. Publicabo forte eam, ut ferreo Menckenii ori pudorem exprimam. Vale et felicissime aeni, quantum potest, exige. D. Dresdae d. VII. Jun. MDCC LI.

Si dare ad me litteras placebit, inscribendum erit: vitzgraben
brüder Commission Datz Crusius.

a Monsieur
Monsieur Germer
Professeur en Eloquence

a

Goettingen.